

сilenъ. Който иска да биде богатъ, тръбва да носи богатството си безъ умора. Ще кажете, че ще дойде нѣкой да ви помогне. Не, богатиятъ тръбва самъ да носи богатството си. Готовъ ли е той да носи, напримѣръ, 25 милиона лева на гърба си? Учениятъ тръбва самъ да носи книгите си. Силниятъ тръбва самъ да носи инструментите, съ които е развила силата си. Ако богатиятъ не може самъ да носи богатството си, ако учениятъ не може самъ да носи книгите си и силниятъ — оръжията си, нито богатиятъ е истински богатъ, нито учениятъ — истински ученъ, нито силниятъ — истински silenъ. Силниятъ носи земята на гърба си самъ, безъ никаква чужда помощъ. Silenъ въ мисълта си е онзи факиръ, който съща на единъ камъкъ всрѣдъ гората и така концентрира мисълта си къмъ една опредѣлена идея, че и най-свирепите животни минаватъ край него, безъ да го засегнатъ. Той мисли за реалността на живота, който прави човѣка доволенъ отъ всичко.

Всички хора искатъ да постигнатъ нѣщо, което да ги направи доволни. Кое е това нѣщо, и тѣ не знаятъ. Че имъ липсва нѣщо, което може да ги направи щастливи, всички съзнаватъ това. Обаче, кое е това нѣщо? Да е богатство, не е — всички хора сѫ богати. На човѣка е дадено такова богатство, което не може да се сравни съ нищо друго въ свѣта. — Кое е това богатство? — Животътъ. На човѣка е дадено богатство, знание, сила, обичъ, въпрѣки това той